

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobkyně: **A.T.**

zastoupena JUDr. Tomášem Chlebikem, advokátem,
sídlem Karola Šliwky 621/5, 733 01 Karviná - Fryštát

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 7. 2019, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 22. 8. 2019 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 22. 7. 2019, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 25. 4. 2019, č. j. R-25.4.2019 – 427/X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla žalobkyni snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na

invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí opět posoudilo invaliditu žalobkyně jako invaliditu prvního stupně, a to přesto, že v předcházejícím soudním řízení byl tento stav osvědčen coby invalidita stupně druhého. Ke zlepšení zdravotního stavu žalobkyně přitom nedošlo a ani nebylo očekáváno, že by k němu dojít kdy mělo. V posudcích absentuje uvedení toho, jakou práci je žalobkyně schopna při svém postižení vykonávat. V postupu žalovaného dle ustanovení § 56 odst. 1 písm. e) z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. d. p.“) spatřuje žalobkyně nezákonnost, neboť žalovaný sám dříve konstatoval, že se skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nezměnily (řečené ustanovení přitom pro svou aplikaci změnu podmínek vyžaduje – pozn. soudu). Ostatně právě pro nemožnost očekávat změnu zdravotního stavu žalobkyně nebyly správními orgány stanoveny další kontrolně lékařské prohlídky. Z rozhodnutí žalované pak o případných pozitivních změnách žalobkynina stavu (v čem tyto mají spočívat) rovněž nic ani v náznaku neplyne.
3. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že vzhledem k námitkám žalobkyně navrhuje přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně PK MPSV ČR, která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.
4. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 22. 7. 2019 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z připojeného posudkového spisu žalobkyně krajský soud zjistil, že žalobkyně se vyučila prodavačkou a v oboru následně vždy pracovala. Žalovaná rozhodla dne 25. 4. 2019 výše uvedeným prvostupňovým rozhodnutím na základě opravného posudku lékaře OSSZ Karviná, vypracovaného dne 18. 3. 2019. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti byla označena levostranná gonartroza-stp. TEP (totální endoprotéza – pozn. soudu) levého kolene, která byla hodnocena jako středně těžké funkční postižení. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddílu B, položce 8b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 35 %. Po podání námitek vypracovala lékařka ČSSZ pro účely napadeného rozhodnutí dne 9. 7. 2019 nový posudek. V tomto byl jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu označen stav po TEP levého kolenního kloubu se středně těžkým snížením hybnosti levého kolene. Řečené bylo zhodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddílu B, položce 8b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 35 %.
6. V průběhu řízení nechal krajský soud vypracovat se zadáním, aby se posudková komise zabývala procentní mírou poklesu pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí posudek nejprve Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě (dále jen „PK Ostrava“) a následně srovnávací posudek Posudkové komise MPSV ČR v Brně (dále jen „PK Brno“). Soud úvodem konstatuje, že obě řečené komise zasedaly

v řádném složení za přítomnosti lékaře s odborností ortopedie. PK Ostrava se při hodnocení rozešla s výše uvedenými posudky lékařů OSSZ Karviná a ČSSZ, kdy uvedla, že pro zařazení do položky 8b nebyla splněna diagnostická kritéria, tedy porucha motorických funkcí končetiny, svalové atrofie, podstatné omezení hybnosti v kolenním kloubu aj.). Rovněž vlastní předcházející posudek ze dne 11. 1. 2018, vypracovaný pro potřeby dřívějšího soudního řízení u zdejšího soudu, označila PK Ostrava (v jiném složení) za posudkový omyl, a to právě pro neprokázání podstatného omezení hybnosti, kdy toto omezení je u žalobkyně toliko lehké a pro neprokázání atrofie svalů operované končetiny, kdy obvody obou stehen byly shodné. PK Ostrava tedy označila za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stav po implantaci TEP levého kolenního kloubu s lehkým omezením flexe v kolenním kloubu (S 0-0-95 st.), bez průkazu poruchy motorických funkcí končetiny, svalových atrofií, bez průkazu omezení hybnosti v kyčelním kloubu. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII (pravděpodobně jde o tiskovou chybu a myšlena byla kapitola XV – pozn. soudu), oddílu B, položce 8a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 15 % a pro další postižení zdravotního stavu byla podle § 3 odst. 1 řečené vyhlášky zvýšena o 10 % na celkových 25 %.

7. Po obdržení tohoto posudku soud požádal PK Brno o posudek srovnávací, kdy tato se měla zejména vyjádřit k závěrům PK Ostrava stran jejího předešlého posudkového omylu a vysvětlit případný posudkový význam (mj.) snížení pohyblivosti, dopadu do celkové výkonnosti a omezení denních aktivit, diagnostikované hypotonie stehenního svalstva a to s přihlédnutím k celoživotnímu zaměstnání žalobkyně.
8. PK Brno potvrdila závěry PK Ostrava jak stran posudkového omylu PK Ostrava v posudku ze dne 11. 1. 2018, tak i stran určení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého stavu žalobkyně a podřazení této příčiny pod kapitolu XV, oddíl B, položku 8a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 15 % a pro vliv postižení na schopnost využívat dosažené vzdělání a pracovní zkušenosti a s ohledem na věkem sníženou možnost rekvalifikace byla tato postupem podle § 3 odst. 2 řečené vyhlášky zvýšena o 10 % na celkových 25 %.
9. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby

své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).

10. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
11. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek a k němu následně ještě srovnávací posudek. Z jejich obsahu vyplývá, že obě posudkové komise jednaly a rozhodovaly v řádném složení, za přítomnosti specialistů s odborností ortopedie, tedy lékařů z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudky mají všechny shora uvedené náležitosti a splňují podmínku úplnosti a přesvědčivosti. Obě posudkové komise se vypořádaly se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnily a posudek nevzbuzuje žádné pochyby.
12. K otázce neuvedení konkrétní práce (v posudku PK Brno), kterou může žalobkyně s ohledem na své postižení vykonávat, jak tuto nastolil při jednání zdejšího soudu dne 2. 9. 2020 zástupce žalobkyně, soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18. Podle právní věty tohoto rozsudku je totiž: „[p]racovní doporučení (...) povinnou náležitostí posudků o invaliditě (...) jedině tehdy, pokud míra poklesu pracovní schopnosti (...) činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %.“ Z právě citovaného je bez dalšího zřejmé, že za situace, kdy míra poklesu pracovní činnosti činí u žalobkyně 25 %, nebylo nutné, aby posudek pracovní rekomandaci obsahoval a jeho absence tedy není vadou. Soud rovněž s odkazem na to, co uvedl v bodě 8. tohoto rozsudku, připomíná, že PK Brno přistoupila, právě s ohledem na žalobkynino dosavadní zaměstnání a dopady postižení na možnost v něm pokračovat, ke zvýšení procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně podle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., a to o maximálně možných 10 %. Rovněž i samotné postižení bylo hodnoceno touto posudkovou komisí na samé horní hranici zákonného rozmezí stanoveného pro položku, pod kterou bylo zdravotní postižení žalobkyně shodně oběma posudkovými komisemi podřazeno.
13. Podle § 39 odst. 1 z. č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších

předpisů (dále jen „z. d. p.“) *[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

14. Vycházejí tedy z výše řečených posudků, které jsou dle názoru soudu plně způsobilé k důkazu žalobkynina zdravotního stavu ke dni napadeného rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, neboť její pracovní schopnost poklesla toliko o 25 %. Za tohoto stavu má tedy soud žalobní námitku, že mělo být zdravotní postižení žalobkyně shledáno odpovídajícím invaliditě druhého stupně jako nedůvodnou. Krajskému soudu tak nezbylo, než žalobu coby nedůvodnou zamítnout v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
15. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšná žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 2. září 2020

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně